

VESMÍRNÉ ENERGIE

DOKONALOST V JEDNODUCHOSTI

Jarmila Průchová
Jaroslav Průcha

VESMÍRNÉ ENERGIE

DOKONALOST V JEDNODUCHOSTI

VESMÍRNÉ ENERGIE

DOKONALOST V JEDNODUCHOSTI

Jarmila Průchová
Jaroslav Průcha

MOTTO 1

Od prvního čísla Meduňky uplynulo několik desetiletí. Po celou tu dobu Vám Meduňka na obálce slibuje, že poradí, pohladí, potěší na těle i na duši – a v obsahu se o to snaží.

Už od prvních čísel v roce 2004 platí ještě jeden slib. Že vám Meduňka bude přinášet a vysvětlovat znalost Vesmírných energií, nejhrouběji jdoucí přístup k tomu světu. Na obálce o tom není zmínka. Uvnitř na to téma naopak již byla víc než stovka článků. A v zásuvkách našich i s námi spolupracujících autorů navíc k tomu desítky textů, na které již nezbývalo místo.

Tuto knížku naplnily oba citované zdroje. Tou cestou přináší informace o nejnovějších přístupech kdykoliv k čemukoliv. Nesepsané dnes, ale v době, kdy probíhala příslušná situace. Naše knížka je tedy obrazem postupujícího vývoje pro nás nejvýznamnějšího tématu: jak a proč pečovat o zdraví.

Pod články se tedy víc než autoři podepsala věda minulá i současná a k tomu doba a okolnosti společenských procesů. To vše dohromady přineslo mimořádný výsledek. Souhrnně vyjádřeno:

Člověk není chodící hmota. Ale pohybující se koncentrovaná energie.

Vše, co je klasifikované jako hmota, je totiž koncentrovaná energie.

Platí to u každého, pro každého, u všeho, pro všechno... Pochopitelně vždy trochu odlišně – podle klimatického pásma. Například v Indii nebo v oblastech blízkých pólům, nemohou Vesmírné energie být stoprocentně stejné jako u nás ve střední Evropě. Ale v principech platí: Vždy je hmota jen nějakým způsobem koncentrovaná energie.

Kdo nevěří – může číst. Postupně a do hloubky začne lépe chápat nejen sám sebe, ale i zdánlivě nepochopitelný chaotický svět..

Místo běžného úvodu:

O zásadních životních problémech

Současný svět je zahlcen tendencemi mít vše, co je právě v módě. Dokonce i žít a jednat tak, jak je to právě v módě. Totéž se bohužel týká i stravy. Proč bohužel? Za posledních 70 let jsme totiž poznali a teoreticky i prakticky prostudovali a vyzkoušeli 23 nejrůznějších způsobů, jak se stravovat údajně „zdravě“. Z těch způsobů se 22 udrželo jen dočasně, dříve nebo později na ně svět zapomněl. Protože to vždy byla jen móda. Dnes je to jak móda, tak byznys. Bitva o peníze. V klidu a šťastně jsme zůstali stranou. Jen se nadechujeme pro zásadní kroky nutné na pomoc ke změně sebe i světa k lepšímu, proto si s Vámi společně probereme následující téma.

Strava není móda

Strava je cesta, jak je možné přetrvat tisíciletí zdravě, spokojeně a prospěšně. Nejen jako jednotlivec, ale jako člověčenstvo, lidstvo, které ví a má vyzkoušeno, že je nutné porozumět nejen hmotě, ale i energiím, které hmotu tvoří a ovládají. Tak jako to lidé na Dálném východě znali a uměli používat už dříve než před čtyřmi tisíci lety. Naši evropští myslitelé – jako především slavný Řek Hérakleitos – tuto filozofii a vědu také ovládali. Podobně jako on v letech 530–480 před naším letopočtem i myslitelé v dalších staletích ji všemi dosažitelnými prostředky rozšiřovali. A vyučovali své žáky. Po nich totéž činili žáci těch žáků a tak se dělo stále. Tento duch mudrců a myslitelů vládl nad Evropou až do konce středověku. Co mimořádného přinesli světu?

Osvětlili a prověřili, že člověk není jen chodící hmota, ale silně koncentrované klubko dvou pulzujících energií. Jedna z těch, které do nás

vnikají a nás budují, k nám přichází z vesmíru. Druhou vyzařuje díky svému otáčení sama planeta Země.

Tyto dvě základní energie našeho dvoupólového Vesmíru odevždy a neustále bez přestání intenzivně „pracují“. Střídají se v převaze své intenzity i v kvalitě svých frekvencí a tyto dvě hodnoty si vyměňují systémem dvou protichůdných, ale navzájem se doplňujících pólů. Jednoduše a moderněji řečeno: **střídá se jejich plus a minus, kontrakce (stah) a expanze (rozvolnění), pohyb energie vesmíru směrem dolů a té zemské nahoru.**

Ještě jinak: neustávající vliv jejich vzájemného střídání a doplňování nás stále obklopuje jako **neustálá změna a pohyb, základ (nejen našeho) života.**

Co nám v první řadě umožňuje náš život prožívat ve zdraví, prospěšně a spokojeně? Strava, vyprodukovaná a sestavená s ohledem na harmonii těchto dvou energií v potravinách i nápojích. Z hlediska dneška: strava jako umění vařit a jíst jinak než podle dlouhodobě a celosvětově šířených nevhodných receptů od nezdravých kuchařů. Stačí 40 let studovat energetický systém orientální diagnostiky – a nejrůznější až hrozné choroby většiny profesionálních kuchařů jsou jasné na první pohled. K tomu blíže: nemocný kuchař neuvaří zdravé jídlo. Takže nejen relativní většinu obyvatel, ale i profesionální kuchaře a učitele vaření čeká náročná budoucnost, a to naučit se připravovat stravu podle uvedených dvou protichůdných kvalit energií.

Co se na naší planetě neděje zharmonizováním těchto dvou kvalit základních kosmických energií, to se nikdy nemůže stát trvalou a obecně přijatelnou realitou.

Na téma „život“ a „životospráva“ jsou sice stále objevovány a vynalézány nejrůznější aktivity a systémy – ale z historického hlediska to jsou jen řešení dočasná, na která se většinou dříve nebo později doplácí. Proto vám přejeme, abyste co nejdříve našli tu šťastnou cestu – seznámili se s **kvalitou** citovaných dvou základních kosmických energií. Naše knížka slibuje přátelskou pomoc nejen vám, ale každému, kdo bude na této cestě bloudit a bude chtít nezabloudit. Protože nabízí způsob, **jak a kde hledat a pak najít řešení skutečně harmonické a nejlidštější.**

1. KAPITOLA

Energie jako systém, uvedení do systému

Realita života ze tří vědeckých pohledů

1. Tradice – Jistota: VĚDECKÝ POHLED 1

Nejdosažitelnější jsou informace o tradiční čínské medicíně. Opravdu již čtyři tisíce let před naším letopočtem právě mudrci a vědci Dálného východu měli změřeno a ověřeno, že lidské tělo má svůj bioenergetický potenciál. V některých místech kladný (+), jinde záporný (-). Věděli také, že podobný energetický potenciál mají i zvířata. Znali tyto dva energetické póly i u rostlin a u takzvané „neživé“ přírody.

Jak to poznali? Rozvinutou intuicí a pozorováním přírody, prováděným po tisíciletí. Zkušenost, předávaná z generace na generaci. Polarita (+ a -) byla však známa **ve všech vyspělých kulturách minulosti**. Pohled z hlediska makrokosmu i mikrokosmu. Každá kultura si ty dva energetické póly nazvala po svém.

V průběhu věků ovšem přicházely pohromy, katastrofy, války, stěhování národů a kromě jiného také velká diferenciacce kultur. Celé velké civilizace se začaly vyvíjet bez návaznosti na bohaté dědictví minulosti. Evropa přitom zacházela do slepých uliček – a postupně objevovala věci už dávno objevené.

2. Tápání: VĚDECKÉ POHLEDY 2

ROK 1908. S použitím kvadrantového elektrometru zjistil fyzik prof. E. Heydweiler s údivem, že lidské tělo má bioenergetický potenciál a že různé části lidského těla vykazují bioenergetické „náboje“ opačných

znamének. Některé kladný, jiné záporný. „Objevil“ to, čemu Dálný východ (Orient) už tisíce let říkal JANG a JIN.

ROK 1928. S použitím kompenzovaného strunového galvanometru a nízkofrekvenčního zesilovače (200 Hz) potvrdili fyzici Sauerbruch a Schumann staré Heydweilerovy pokusy.

Později fyzik profesor Manfred von Ardenne přístrojem s aperiodickým zesilovačem jejich pozorování potvrdil. Ověřil, že uvedená elektrická pole nejsou jen obyčejná elektrostatická pole, vznikající třením.

ROK 1962. Současně a nezávisle na sobě se manželům Kirlianovým a manželům Kulaginovým podařilo objevit zvláštní vlastnosti plazmy. Zjistili, že každé živé tělo je tvořeno miliardami buněk – a ty mají energetický potenciál.

ROK 1965. Holandský fyzik prof. S. M. Tromp uveřejnil článek o dlouholetých pokusech s působením magnetického pole na povrchový odpor pokožky. Že elektrodermatogramy lidské pokožky jsou rozdílné v různých částech těla. A že při pokusech se zjistila i zřetelná polarita rostlin. Jiná pro spodní (+) a jiná pro horní část rostliny (-).

A tím jsme u prvních řádků. U víc než čtyři tisíce let starého vědeckého poznání, že vše má svou polaritu – plus a minus. **Pod vlivem dvou pohybů energií: shora z Vesmíru k nám dolů. A kolem nás (i v nás) od otáčející se Země směrem nahoru.** To také znamená, že i nadzemní část rostliny dostává a pak má a produkuje energii stoupající směrem vzhůru (-). Podzemní část rostliny má naopak víc energie klesající, působící směrem dolů (+). Tím si také potvrzujeme, že stoupající energie každou naši buňku **roztahuje** a přijímaná extrémně oslabuje funkce celého organismu. Klesající energie buňky **stahuje**. (Je-li přijímaná extrémně vinou energetických bloků, zhoršuje funkci všech orgánů.) **Praktická nápověda pro profesionální kuchaře zní:** vše sladké a s cukrem (hlavně zmrzlina a alkohol), extrémní koření a drogy mají energii, která stoupá vzhůru, a předávají nám ji. V hlavě **roztahuje** buňky, v extrému rozptyluje myšlení, způsobuje zmatené uvažování, klamavé, chaotické jednání a neschopnost být realistou, znemožňuje nám stát pevně na zemi. Energie ze slaných živočišných potravin naopak klesá dolů a pokračuje dovnitř, tam **stahuje** buňky a v extrému i střeva, která ucívá. Protože energie střev je podobná energii mozku, pak ucpaná střeva vždy znamenají zablokované myšlení i v mozku.

K moderní vědě. Její jednotlivá odvětví – od astrofyziky po biologii – dnes postupně působení těchto dvou základních energií vědeckými cestami znova objevují a potvrzují. Dosud v tom bohužel velmi **zaostává věda o výživě**. Ničí ji vliv a působení mnoha ctižádostivých laiků. Na celém světě. Miliony kuchařů, kuchařských knížek, katastrofální kupy kuřat a kuřecích kůžiček, překyselená krev kuchařů i strážníků, klamavé kvality koření – **kulinářství jako primární oblast místo kultury života**. Příklad: k důsledkům vaření podle receptů z jedné nedávno vyšlé katastrofální kuchařské knížky se vědci – odborníci vyjádřili slovy: **mrtvé jídlo, zácpa, plísňe, ekzémy, lidé budou jíst sajrajt...** A jedli a ještě jedí. Knížka se prodala v desetitisících výtisků. Specialisté předpověděli, že ordinace lékařů budou brzo zaplněny desetitisíci pacientů, trpících chorobami s diagnózou „Příčina není známa“. Stává se to. A onkologové přiznávají, že i když jsou schopni řadu případů zlepšit nebo vyléčit, pacientů s rakovinou stále přibývá. A že v tom může hrát roli i strava...

3. Diagnostika: VĚDECKÝ POHLED 3

Víme, že strava hraje roli ve všem. Známe i příčiny onkologických problémů i její nositele. Jsou to (také) nemocní kuchaři s brýlemi, plešemi i zcela bez vlasů, se stále víc a víc se nafukujícím podbradkem, s pokrivenými dolními končetinami, s nezdravě deformovanými rysy obličeje a mnoha chorobami, které je u nich možné poznat na první pohled. Jak? Očima, které bez problémů čtyři desítky let dnes a denně pečlivě studovaly pohledovou diagnostiku podle energií plus a minus, expanze – kontrakce, nahoru – dolů. **Už před mnoha sty lety to byla vědecká disciplína na nejvyšší úrovni. Diagnostika podle tělesných energií spolu se stravou, individuálně připravenou podle potravinových energií, jsou jako věda nenahraditelné. Bez nich se v budoucnosti nebude moci obejít žádný lékař, který bude chtít nejen léčit, ale hlavně trvale vyléčit. Také tím, že bude vědět, říkat a učit, že zdravý pokrm může uvařit jen zdravý kuchař. Právě i jen tak bude pomáhat lidem nejdůležitěji, tj. PREVENTIVNĚ.**

To je pro nás a podle nás to nejdůležitější a nejcennější, je to hlavní důvod, proč jsme pro vás připravili tuto knížku. Dokonce s odbočkou k moderní vědě.

Skutečná mimořádnost moderní vědy

Vědec Jiří Friml se již ve 33 letech stal profesorem a vedoucím Institutu pro rostlinnou buněčnou biologii v německém Göttingenu. Jako biolog, vedoucí větší mezinárodní skupiny, pak začal pracovat i v Belgii na univerzitě v Gentu. A ještě na několika dalších mezinárodních výzkumných pracovištích. V roce 2012 získal jako první Čech prestižní mezinárodní ocenění Gold Medal od EMBO (Evropská organizace molekulární biologie). Taková cena se uděluje jen jednou za rok. Jen jednomu vědci z celé Evropy. Výzkum Jiřího Frimla je průlomovým objevem rostlinného hormonu auxinu a jeho pohybu v rostlinách. Rostlinný hormon auxin rozhoduje o tvaru rostlin, o jejich růstu i o reakcích na podněty z okolí. **Řídí schopnost rostlin přizpůsobovat se všem podmínkám, ve kterých rostou.** Adaptabilní hormon auxin prostě „teče“ tam, kde je to potřeba. Citace: „Na rostlině vidíme mnoho orgánů – listy, květy, kořeny a další. Všechny růsty těchto orgánů začínají tak, že auxin dá buňkám signál, jak je vytvořit.“ Rostliny jsou schopné se adaptovat i na změny vnějšího prostředí, regenerovat se... **A nejsme daleko od skutečnosti, že tělo stavěné z rostlin je také adaptabilnější. Tedy téměř bez zdravotních problémů.** Jsme si jisti, že totéž platí pro lidské tělo, živené rostlinnou stravou.

Mnoho podobného je možné najít při zahloubání se do zákonů, platných pro Vesmír.

Základní zákony energií, ovládajících Vesmír

1. Zákon absolutna a polarizace

Všechno pochází z jednoho jediného absolutna.

Toto absolutno se vymyká našemu chápání, protože žijeme v relativním světě a jsme zvyklí vnímat, myslet i usuzovat v relativních pojmech. Absolutno, které je nadřazeno relativnímu světu, je vlastně souhrnný pojem pro věčnost v čase a pro nekonečno co do prostoru. Za určitých kosmických podmínek energie absolutna polarizuje, tj. vytvoří se dva protikladné energetické póly. Plus a minus, ve východní filozofii jang a jin. Zákon absolutna a polarizace je platný pro celý Vesmír. Je nezměnitelný, protože má svůj vlastní řád, který je na nás zcela nezávislý. Všechny vědecké konstrukce, které nejsou postaveny na základě řádu Vesmíru, se

za čas zhrouťí nebo přestanou platit či skončí chaosem. Pro náš relativní, do dvou protichůdných energetických pólů polarizovaný svět platí zákony, které následují.

2. Zákon změny

Vše se stále mění.

Změna je neustálé a průběžné rozdělování, oddělování obou protikladných energií a jejich opětovné spojování. Tyto dynamické procesy probíhají neustále a my máme jedinou možnost: vzít je na vědomí, počítat s nimi a naučit se je vnímat, poznávat a zařazovat je do svého života.

3. Zákon protikladů

Všechny protiklady se doplňují.

Například: Ke straně přední patří vždy i strana zadní; k tomu, co je dole, patří i to, co je nahoře. Jedno bez druhého nemůže existovat. Oba póly jsou vzájemně nepostradatelné a doplňují se.

4. Zákon nestejnosti

Nic není totožné – identické.

Každá věc je jedinečná, každý jev je jedinečný. Žádná věc ani žádný jev nejsou s něčím druhým absolutně stejné. Každá věc a každý jev mají svůj jedinečný podíl obou energií.

5. Zákon podvojnosti

Všechno má líc i rub.

Rub je pro líc maximálně blahodárný, protože bez něj líc nemůže existovat. Stejně tak jako světlo nemůže být bez tmy.

6. Zákon rovnováhy

Čím větší je líc, tím větší je rub.

Například nejbrutálnější člověk je ve skutečnosti ten nejprostší a nejslabší. Anebo: Co je navenek nejkrásnější, bývá uvnitř nejošklivější.

7. Zákon návratu

Vše, co má začátek, má i konec.

Nemůžete-li dosáhnout vítězství, přestože už dlouho bojujete, tak prostě počkejte. Kdo pochopí tento zákon až do hloubky, toho nemůže nic polekat. Ten nemá strach.

2. KAPITOLA

Abeceda života

Opakování energetických spirál

Před mnoha tisíci lety se lidé domnívali, že Země je plochá placka, která plave na vodě. Tato domněnka přetrvala ve vývoji lidstva údajně asi dva tisíce let. Dnes je nám k smíchu. Podle současné vědy planeta Země je – zjednodušeně řečeno – kulatá a otáčí se kolem zemské osy, která svými výkyvy vytváří jakési spirály. Obrovská hmota planety Země je přitom schopna svým pohybem produkovat a do Vesmíru také vyzařovat obrovská množství energie. Vzhledem ke zjednodušeně popsaným výkyvům zemské osy také spirálovitě a vzhůru, to jest **odstředivě**. Tato energie ovládá i život každé naší buňky a tím i nás jako celek. Její odstředivý charakter je mezinárodně označován jako energie jinová.

Jak všichni víme, kromě popsaneého vlastního otáčení planeta Země obíhá také kolem Slunce. Přitom se řítí nekonečným Vesmírem, který svůj věčný a nekonečný pohyb uskutečňuje také v dílčích spirálách. Proto i všechny vesmírné galaxie, jejichž snímky každý z nás má možnost vidět na internetu nebo v palnetáriích, mají spirálovitý charakter. Z tohoto telegrafického a tím i zjednodušeného popisu vesmírných pohybů je možné se obrovským skokem dostat ke spirálovité formě mnoha našich tělesných partií – třeba spirály ve vnitřním uchu. Anebo můžeme dojít dokonce až ke spirálovitým pohybům elektronů kolem atomového jádra. Každého jádra, včetně těch, která jsou relativně malými součástmi všech buněk, z nichž je vystavěno naše tělo.

Pro naznačení, objasnění a eventuální vysvětlení našich životních procesů a problémů, s nimiž se potýkáme, je v tuto chvíli pro nás nutné i po-

třebné se podívat především na jeden ze základních grafů, jež názorně ukazují dva základní energetické procesy, které nás ovládají. Úplně nahore je vyjádřen Vesmír jako celek. Slovy **jedno jediné nekonečno** a slovem **duchovno**. Duchovno může být lépe vyjádřeno slovy **nejjemnější, tj. duchovní energie Vesmíru**. Někdo místo toho používá slovo **Jednota**, někdo jiný označení **Absolutní svět**. Opět někdo jiný slovo **BŮH**. Vždy však jde o totéž. Z tohoto Vesmíru na nás nepřetržitě působí energie, která směřuje dolů **do středu** kulaté planety Země. Ve srovnání s energií, vysílanou planetou otáčející se Země od sebe směrem ven, je to energie opačná, **dostředivá**, označovaná jako jangová.

Obecně platí: Tato energie v průběhu mnoha milionů let postupně vytváří z jednotlivých nehmotných energetických částic částice hmotné, materiální. Je to tedy proces materializace, zhmotňování, ztělesňování v několika stupních. Nejdříve takzvaná polarizace. Při ní se prostor, který našimi smysly ani rozumem nejsme schopni pochopit, začíná měnit ve svět relativní. Vzniká záření. Objevují se a vše ovládají dva póly, v tradičních východních medicínách zvané jin a jang. Pro nás je to minus a plus. Třetím stadiem je stadium energie, energetických vln, vlnění, počátek viditelného světa. Po určité době se tyto energetické vlny začnou v zemské atmosféře přetvářet na před-atomární částice. Je to začátek materiálního světa a vznik vodního prostředí, ve kterém se pak postupně tvoří jednotlivé prvky. Začíná vznikat svět prvků – **fyzikální** součást přírody. Z ní se postupně vytváří rostlinná říše, příroda **organická**. Obojí je součástí **hmotné podstaty naší Země**. V ní se jako poslední stadium rozvíjí říše živočišná a s ní i **člověk jakožto výsledek miliardy let probíhající materializace**.

Druhým směrem, zdola vzhůru, probíhá během milionů let proces zduchovnění, spiritualizace. To je postupný návrat naší hmotné podstaty do energeticky jiného, nekonečného, absolutního světa, kdy se energie oddělí od těla a vstoupí do světa duší. Na tomto dalším vývojovém stupni čeká citovanou a stále se zkvalitňující formu energie stadium nejvyspělejší: již citovaný svět duchovní, s nejjemnější energií. A pak už nekonečno, prostor absolutního světa, Jednota, Bůh, nekonečná vůle, nekonečná rychlost pohybu, splynutí s energiemi Vesmíru. **Každá civilizace si to pojmenovala a uctívala jinak.**

Základní proces podrobněji: energie – polarizace – věda – člověk

K polarizaci – rozdělení do dvou pólů – v historii docházelo a stále ještě dochází nejen v medicíně, ale postupně v celém vědeckém světě. Včetně vědy o výživě. Obecně platí, že jeden pól většinou reprezentují konzervativní směry. V současnosti se tyto přístupy v běžné vědecké hantýrce označují jako směry karteziánské, technokratické, mechanistické a tak podobně. O druhém pólu, novém svěžím větru ve všech odvětvích vědy, se naopak mluví jako o paradigmatu (vzoru, modelu), který dosavadní názory a přístupy mění. Svým novým pohledem vše mnohonásobně převyšuje i zkvalitňuje. Už se i obecně ví, že **rostliny, člověk i planeta Země jako taková jsou živé, neustále se vyvíjející organismy** s vlastní pamětí a **za určitých okolností** i se schopností sebeobnovy, regenerace, nápravy sama sebe.

Při střetu starého a nového pohledu v oblasti lidského zdraví (vitality, imunity) dochází k zajímavým konfliktům. Jeden z posledních konfliktů: Reprezentanti oficiální vědy o výživě stále ještě dostatečně nepronikli do systému dvou základních energií a jejich protikladných, vzájemně se doplňujících kvalit (dostředivá, odstředivá). To jim zabraňuje pochopit, proč jimi dlouho propagovaná maso-cukrová strava přivedla lidské společenství k nejnebezpečnějšímu vývoji – k postupné degeneraci všeho živého.

Jako druhý pól se naštěstí i v Evropě už před sto lety objevila ozdravující tendence: rostlinná strava pro člověka i pro živočichy. Pro nás všechny, kdo ke svému i k obecnému prospěchu už systém dvou kvalit energií déle studujeme a praktikujeme, by teď mělo být téměř morální povinností pokusit se pozitivní výsledky shromažďovat a případně publikovat.

Na čestném předním místě už se totiž díky pokrokové vědě i díky velkému okruhu chápajících laiků objevil i další fenomén: **lidskost** – spojení těla a ducha, světa hmotného a nehmotného. Nikoliv oddělení ducha od hmoty jako v myšlení karteziánském, běžném v několika posledních staletích.

Albert Einstein to matematicky a fyzikálně formuloval jako konstatování, že vše je energie. Americký atomový fyzik Fritjof Capra to stručně vyjádřil slovy, že „Současný vědecký pohled na svět je pohled, který sjed-

nocuje hmotu, duši a ducha. V tom nejširším slova smyslu. Ať jde o organismus tak malý, jako je buňka či celý organismus, nebo tak velký, jako je kosmos. Neboť každý z nich má jak své tělo (hmotu), tak i duši a ducha. A vždy je to jen **určitá kvalita energií.**

Podle kvalit energií, které přijímáme v potravě, se mění i kvalita našeho myšlení, jednání, vyjadřování, rozhodování. A to vše může být polaritní, dvoupólové. Buď dobře, nebo špatně, podle toho, co a jak člověk pochopí a co si vybere.

Je nejvyšší čas a zároveň při znalosti energií i možnost, aby se degenerace lidstva a ničení naší planety obrátily směrem, který podporuje **skutečné a trvalé tělesné, duševní i duchovní zdraví lidí.** Ctěné a chápáné stejně jako zdraví naší Země. S ničením těchto hodnot ve prospěch zkomercializovaného blahobytu by se skutečně mělo přestat dřív, než Země jako živý organismus nasadí své nejrasantnější možnosti a své schopnosti sebeobnovy, nápravy a korekce, a to bez ohledu na existenci druhu homo sapiens. Ten by totiž přitom možná mohl ve své materiální formě zmizet, vyhytnout. Dokonce rychleji než dinosauři.

